

Ter Haar, Cath. C. (1933), *Nederland en Vlaanderen. Een onderzoek naar de houding der Nederlanders tegenover het Vlaamsche vraagstuk 1830-1873*. Santpoort, C.A. Mees. Proefschrift.

CITATEN

117: Nu was Huet allerm minst een vriend van de Vlaamsche Beweging, maar vele congressisten waren blijkbaar van dezelfde meening [...].

126: Om zijn meedoen aan de congressen is Thijm herhaalde malen van Rooms-Katholieke zijde hard gevallen. Zijn *Dietsche Warande* werd maar door weinigen gelezen, volgens Thijms zoon [= A.J. = van Deyssel] alleen door “eenige geestelijken, die er weinig van begrepen en er niets van konden apprecieeren, en door een enkelen professioneelen letterkundige en vriend van den auteur”. [Uit de biografie van zijn vader door A.J., blz. 350]

129: De lezers van dit tijdschrift [= *De Nederlandsche Spectator*], dat een liberale, vooruitstrevende geest vertegenwoordigde, werden in 1860 en volgende jaren ook direct van de toestanden in Vlaanderen en de strijd der Vlamingen op de hoogte gehouden door uitvoerige overzichten van de hand van Julius Vuylsteke (onder pseudoniem J.) die zich daarin deed kennen als een vurig, zeer anti-clericaal Flamingant, sterk geneigd aansluiting bij Noord-Nederland te zoeken.

140: Maar Huet voelde voor de Vlaamsche zaak dan ook werkelijk heelemaal niets: “België trekt noch door zijne politieke zeden aan, noch door zijn dagbladpers; allerm minst door den strijd van Vlamingen tegen Walen of van liberalen tegen conservatieven”. [Uit *Nationale Vertoogen*, 1ste bundel, blz. 224-244]

144: Dat Multatuli er na het Gentsche niet meer toe gekomen is een letterkundig congres bij te wonen, is, behalve aan zijn geldgebrek⁴, wellicht ook hieraan toe te schrijven, dat hij zich tusschen de andere Noordnederlandsche letterkundigen toch niet erg thuis gevoelde, en zij ook niet recht wisten hoe zich tegenover hem te houden. Prof. H. Kern, die Multatuli toch goed gezind was, had daarom Vuylsteke ook afgeraden hem uit te noodigen naar Gent te komen.

[⁴ In een brief aan de regelingscommissie van het congres te Leuven geeft hij dit als reden op. Hs. Kon. Bibl. Brussel. (= Brief aan Brouwers van 12 juli 1869, VW 13:548)]

160: Jaren later wekt De Geyter de verontwaardiging van Nederlandsche recensenten door ter verheerlijking van Multatuli alle andere Nederlandsche schrijvers dood te verklaren³;

[3 Jan ten Brink, *Litterarische Schetsen*; H.C.M. van Oosterzee in *Vaderlandsche Letteroefeningen* 1866 – beide scans zitten onder Auteurs/De Geyter]

Houden

Philip Vermoortel

10-2020